

Mols Hoved

Er man geologisk interesseret er et besøg på Mols Hoved på den sydligste spids af Tved-halvøen på Mols en rigtig god idé. Langs 2½ km. af kysten ses i den op til 47 meter høje klint tydeligt aflejringer fra de tre sidste kuldeperioder i den sidste istid (Weichsel-istiden): nederst den blåliggrå ler fra Norge i tidlig Weichsel, derefter smeltevandsaflejringer indtil næste lag, der består af brunligt ler fra det vestlige Sverige fra den is, der nåede ind til hovedopholdslinjen midt i Jylland. Derefter følger igen en isfri periode med smeltevandsaflejringer, før man i de lavere dele af terrænet finder ler aflejret af den ”ungbaltiske is”, der i den allersidste kuldeperiode af istiden (for 12 - 15.000 år siden) skød ned fra Finland og de baltiske lande gennem Østersøen og altså ”ramte” Molslandet fra sydøst og dannede den såkaldte ”østjyske israndslinje”.

Svarende til disse tre aflejringer kan man på stranden finde store mængder af ”ledeblokke”, d.v.s. stenarter, hvis oprindelige hjemsted er kendt, så man gennem dem kan gennemskue isens vandringer. Her finder vi f.eks. rhombeporfyr fra Oslo-området, kinnediabas fra Vestsverige (syd for Vänern), samt rapakivi fra Ålandsøerne, svarende til hver af de tre forannævnte kuldeperioder i istiden.

Molslandet har mellem alle istidens tre kuldeperioder med tilhørende fremstød af isen været isfri, hvorfor der ses store smeltevandsaflejringer mellem de tre lag.

Botanisk interesserede kan finde typiske skræntblomster langs de stejle, sydvendte og derfor tørre skrænter ved Mols Hoved: vild gulerod, hulkravet kodriver, gul evighedsblomst, bidende stenurt og kongelys.

Til højre sten med skurestriber fra istiden. Fotos fra www.geolex.dk

Vilfred Friborg Hansen, nov. 2012 til Syddjursportalens oplevelsesguide, efter Vilfred Friborg Hansen: Molslandet, Boggalleriet Rønne 2005, s. 47.